

Feiten over Oekraïne (geschiedenis):

Oekraïne is het grootste land volledig in Europa gelegen- zijn grondgebied is 603.700 km².

Oekraïne is een van de grootste graanexporteurs ter wereld , aangezien ongeveer 25% van 's werelds meest vruchtbare grond - chonozem - zich in Oekraïne bevindt.

Holodomor (1932-1933) - een kunstmatig gecreëerde hongersnood door het stalinistische regime in Oost-Oekraïne, waarbij de hele oogst en het voedsel van de mensen werd weggenomen, met hongersnood en de dood van miljoenen Oekraïners tot gevolg. Later werden russische families overgebracht naar de leegstaande Oekraïense dorpen en werden toekomstige generaties Oekraïners in het Oosten gedwongen russisch te spreken.

Oekraïne riep op 24 augustus 1991 de onafhankelijkheid uit van de Sovjet-Unie als een soevereine staat die koos voor democratie en Europese integratie. Afgezien van de Baltische staten is Oekraïne een van de weinige post-Sovjetlanden waar burgers de afgelopen 30 jaar hun regering konden kiezen via een verkiezingsproces.

Kyiv, de hoofdstad van het moderne Oekraïne , werd gesticht in 482.

Het was de belangrijkste stad in Kyiv Rus, een van de grootste en machtigste koninkrijken van Europa tussen 879-1240. Kyiv Rus werd opgevolgd door het Koninkrijk Galicië-Wolhynië (dat bestond tot 1349) met het grondgebied dat voornamelijk het moderne Oekraïne weerspiegelt.

Oekraïens is een Slavische taal, gesproken door meer dan 40 miljoen mensen. Op basis van taalkundig onderzoek is de Oekraïense lexicologie het nauwst verwant aan Wit-Russisch (84%), Pools (70%), Slowaaks (68%) en Russisch (62%). Door de geschiedenis heen werd de Oekraïense taal verboden door meer dan 40 officiële decreten van het Russische rijk die gericht waren op het verbranden van Oekraïense boeken, het sluiten van Oekraïense scholen, het verbieden van de Oekraïense taal, het vernietigen van Oekraïense culturele centra en het verbranden van Oekraïense bibliotheken.

Kozaky (Kozakken) - bekwame groepen krijgers die van de 15e tot het begin van de 19e eeuw het grondgebied van de Oekraïense steppen leefden. Ze hadden een democratische heerschappij (Hetmanat), hun eigen staat (Zaporozhian Sich) en de eerste grondwet in Europa, aangenomen door hetman Pylyp Orlyk in 1710 en geschreven in het Latijn en Oud-Oekraïens.

De Oekraïense Krym is de basis van vele nationaliteiten, met als meest prominente de Krim-Tataren. Ongeveer 230.000 Krim-Tataren werden in mei 1944 op brute wijze gedeporteerd door het Sovjetregime. Na de onafhankelijkheid van Oekraïne konden ze terugkeren naar huis, maar worden nu vervolgd door de Russische bezetter.

In 2004 (de Oranje Revolutie) en 2013 (Maydan – de Revolutie van Waardigheid) protesteerden miljoenen Oekraïners tegen corruptie en eisten ze de rechtsstaat, vrijheid, democratie en Europese waarden in Oekraïne op. Ondanks dat veel regeringsfunctionarissen hun post-Sovjet-mentaliteit behielden, oefenden Oekraïners altijd hun recht op vrijheid van meningsuiting en democratische macht uit om veranderingen in het land aan te brengen.

Na de Tweede Wereldoorlog leed Oekraïne, afgezien van verliezen in de oorlog (tot tien miljoen mensen), onder het Sovjetregime. Miljoenen Oekraïners werden bestolen, duizenden werden gedood door Russen die West-Oekraïne overnamen of gedeporteerd naar concentratiekampen in Siberië. De Oekraïense cultuur en taal werden voortdurend bedreigd en het Russisch werd op alle terreinen van het leven opgelegd.

Als gevolg hiervan zijn veel oudere generaties Oekraïners tweetalig, maar jongere generaties die geen russisch hoefden te studeren, spreken misschien helemaal geen russisch. Russen begrijpen het Oekraïens meestal niet.

Sinds 2014, na de annexatie van de Krym, de bezetting van Donbas en de grootschalige invasie van 2022, heeft Rusland meer dan 100.000 mensen in Oekraïne gedood (dit zijn schattingen, aangezien sommige gebieden nog steeds bezet zijn), waardoor meer dan 100.000 mensen op de vlucht zijn geslagen, 12 miljoen mensen (VN-gegevens), vernietigden 120.000 gebouwen, scholen, ziekenhuizen, culturele en kritieke infrastructuurobjecten, pleegden meer dan 28.000 oorlogsmisdaden die zijn geregistreerd door Oekraïense en internationale waarnemers.

Ministry of
Foreign Affairs
of Ukraine

UKRAINIAN
INSTITUTE
OF NATIONAL
REMEMBRANCE

The Fire of Ukrainian Statehood

A Millennium
of Ukrainian
Nationhood
in Brief

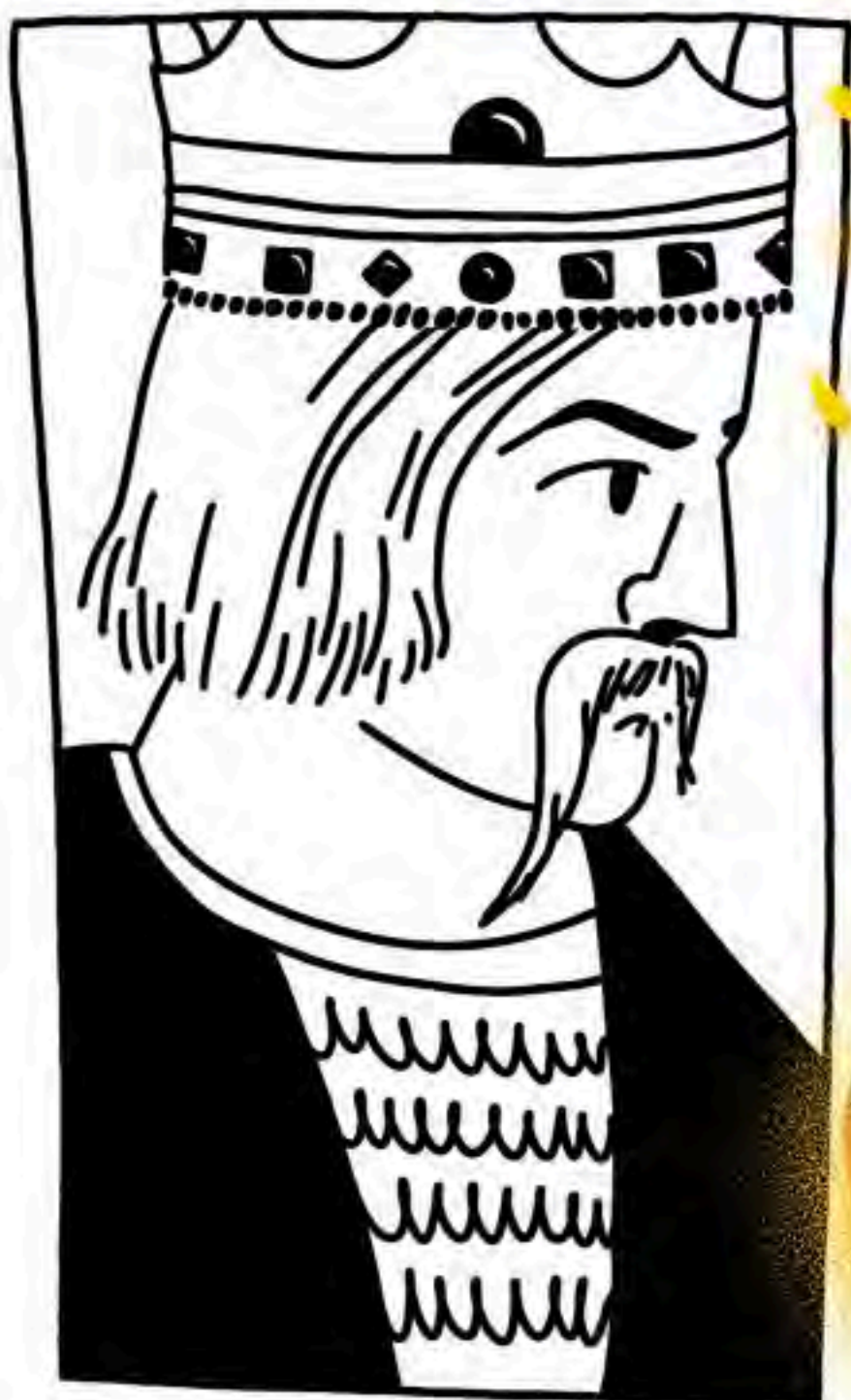

Rus, a medieval era

Rus, a medieval state centered in Kyiv, existed from the 9th to the 14th century and laid the foundations of Ukrainian statehood, adopting Christianity as its official religion under Volodymyr the Great in 988. Yaroslav the Wise further strengthened Rus with a legal code and ties across Europe, while the trident, once used by Volodymyr as his personal emblem, became today's Small State Coat of Arms of Ukraine.

Kingdom of Galicia-Volhynia

Ukrainian statehood found continuity in the Kingdom of Rus during the 13th–14th centuries. In 1253, Danylo Romanovych was crowned in Dorohochyn with a crown sent by Pope Innocent IV, symbolizing his role in defending Europe.

Grand Duchy of Lithuania

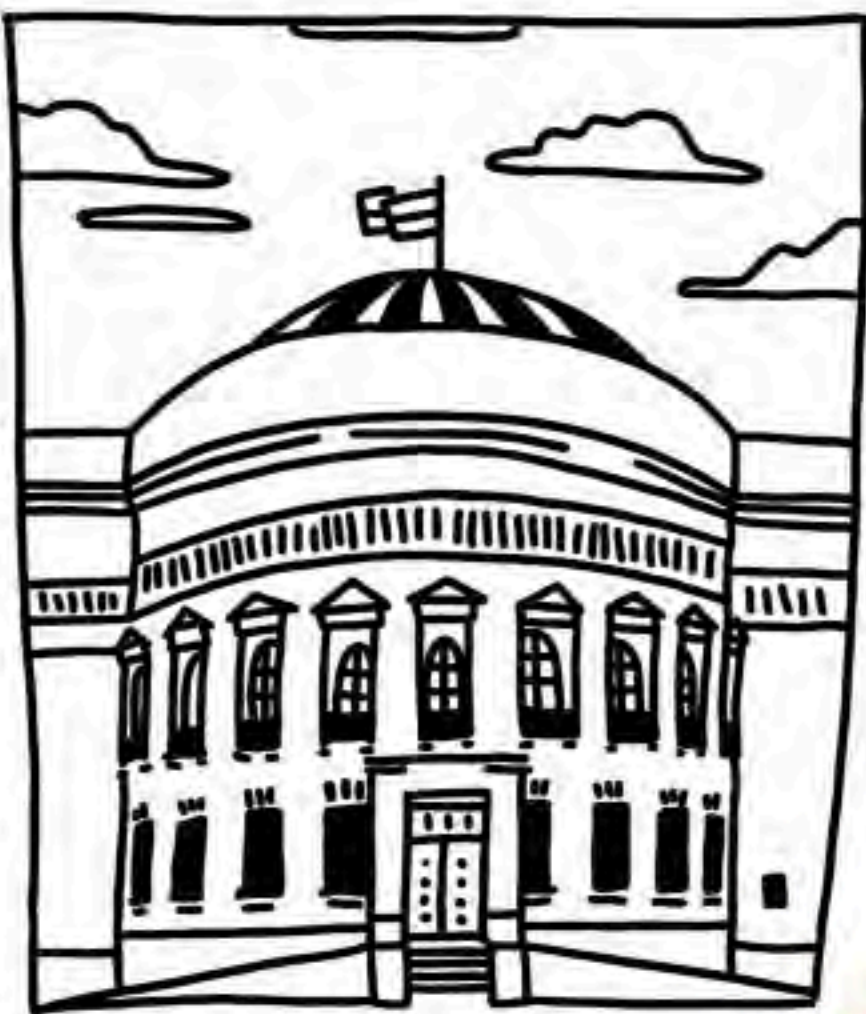
In the mid-14th century, Ukrainian lands were incorporated into the Kingdom of Poland and the Grand Duchy of Lithuania, the latter becoming a major successor of Rus traditions. The Grand Duchy adopted many aspects of Rus law, administration, and language, with Ruthenian (Ukrainian) serving as the official language.

Zaporizhzhia Sich

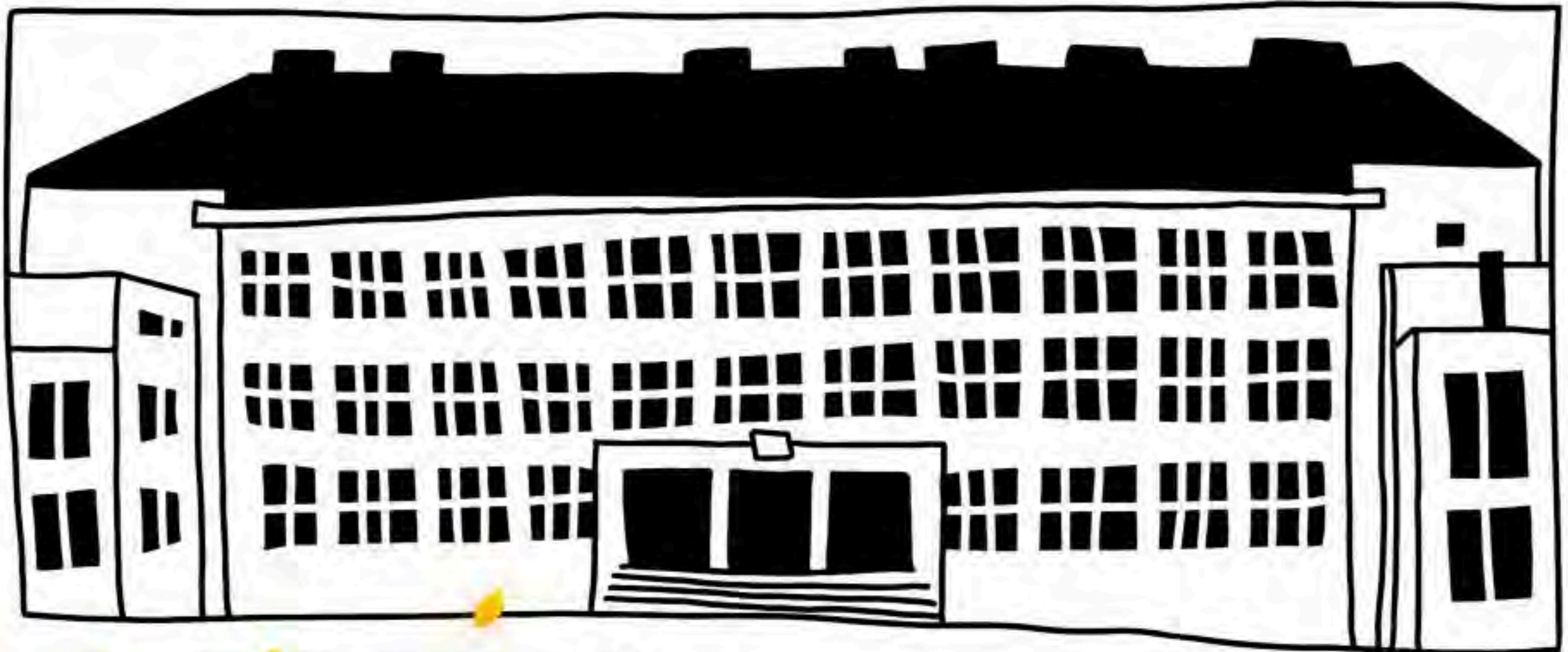
In the 16th century, Ukrainians created a new socio-political phenomenon – the Cossacks, who established the Zaporizhzhia Sich as a military and political organization rooted in personal freedom and elected leadership. These ideas laid the foundations for the Hetmanate in the 17th–18th centuries, a functioning Ukrainian state that reached its legal culmination in Pylyp Orlyk's 1710 Constitution, one of Europe's earliest constitutional documents asserting Ukraine's right to its own state connected to the legacy of Rus.

Ukrainian People's Republic

During the Ukrainian Revolution of 1917–1921, Ukraine restored its independence, establishing the Ukrainian People's Republic (UPR) and the Ukrainian State under Hetman Skoropadskyi. Separately, outside the control of the Austro-Hungarian Empire, the West Ukrainian People's Republic (WUPR) was formed. On January 22, 1919, the Act of Union united the UPR and WUPR, marking a foundational moment for a united Ukrainian state. Its key state symbols like the trident (tryzub) emblem, the blue-and-yellow flag, and the national anthem were later revived in the modern Ukrainian state.

Carpathian Ukraine

In October 1938, Ukrainian state-building began in Transcarpathia, leading to the proclamation of independent Carpathian Ukraine, which adopted state symbols from the Ukrainian People's Republic. In July 1944, under the protection of the Ukrainian Insurgent Army (UPA), the underground Ukrainian Supreme Liberation Council (UHVR) was established as the political leadership of the independence movement, committed to democracy despite wartime resistance conditions.

Ukraine's independence

After decades of Soviet oppression, Ukraine's independence was officially restored on August 24, 1991. In 2013–2014, the Revolution of Dignity took place, followed by Russia's invasion in 2014, and today Ukraine continues to defend its statehood, sovereignty, and a millennium-long history of nationhood.